

Saarna Rauman Pyhän Ristin kirkossa 2.11.2008

Saarnateksti: Johannes 6:37-40

37 Kaikki ne, jotka Isä minulle antaa, tulevat minun luokseni, ja sitä, joka luokseni tulee, minä en aja pois. 38 Enhän minä ole tullut taivaasta tekemään oman tahtoni mukaan, vaan täyttämään lähettäjäni tahdon. 39 Ja lähettäjäni tahto on, etten minä anna yhdenkään niistä, jotka hän on uskonut haltuuni, joutua hukkaan, vaan viimeisenä päivänä herätän heidät kaikki. 40 Minun Isäni tahtoo, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on ikuinen elämä. Viimeisenä päivänä minä herätän hänet."

Tämä sunnuntai kirkkovuodessa sisältää helppoa ja tuttua mutta myös vaikeaa ja vierasta.

Tuttua on se, että Jeesus on avannut meille tien ikuiseen elämään, että hän on voittanut puolestamme kuoleman ja että kuolema on hänen ylösnousemisensa myötä nielty. Kristitylle on luvattu, että hän siirtyy kuolemasta elämään. Tämä on tuttu ja riemullinen pääsiäisen sanoma. Sanoma jonka pohjalle koko kristinusko syntyi.

Pääsiäinen ja sen sanoma on oikeastaan mukana joka ikisessä sunnuntaissa. Jokainen sunnuntai on pieni pääsiäinen. Ja tätä pyhäinpäivän jälkeistä sunnuntaita voisi kutsua keskikokoiseksi pääsiäiseksi. Niin vahvasti pääsiäisen sanoma on tässä sunnuntaissa läsnä.

Mikä tässä sunnuntaissa on sitten vaikeampaa? Eikö se, kuinka passiiviseksi ihmisen oma panos taas kerran määritellään pelastustapahtumassa. Jeesus käyttää ensin sanoja: ”kaikki ne jotka Isä minulle antaa, tulevat luokseni”...ja myöhemmin: ” lähettäjäni tahto on, etten anna yhdenkään niistä, jotka *hän on uskonut haltuuni*, joutua hukkaan.” Jumalan tahdon ja sallimuksen varassa on siis se kuka ihmisistä tulee Jeesuksen luokse, kuka Jeesukseen uskoo.

Nykyihminen haluaa päättää itsenäisesti omasta elämästään. Hän haluaa olla yksilöllinen ja itseriittoinen. Usein kuulee puhuttavan siitä kuinka nykypäivän ihminen valitsee itse oman uskonsa. Kuinka hän valitsee uskonnoista itselleen mieluisimman. Usein kuulee myös käytettävän kielikuvaa, kuinka nykypäivän ihminen on kuin ostoksilla uskontojen supermarketissa ja valitsee siellä ostoskoriinsa tuon asian tuosta uskonnosta, tämän asian tästä uskonnosta ja vielä kolmannen asian kolmannesta uskonnosta. Tämä uskontotieteellinen selitysmalli ei käy yhteen päivän evankeliumitekstin kanssa. Tai ainakaan se ei käy yhteen sen kanssa mitä Jeesus sanoo *kristinuskon* valitsemisesta, häneen uskomisestaan. Jeesus sanoo, että *Jumala* antaa meille uskon Jeesukseen, hän saa meidät valitsemaan kristinuskon, hän antaa meille sen armon, että usko syntyy sydämeemme. Omia valintoja tai tahtoja ei meillä ole.

Vielä voimallisemmin tämän Kaikki On Jumalan Päättöstä –sanoman puolesta todistaa Paavali Roomalaiskirjeessä. Hän kirjoittaa: Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen. Ne, jotka hän edeltäkäs in on valinnut, hän on myös edeltä määrännyt oman Poikansa kaltaisiksi, niin että hänen Poikansa olisi esikoinen suuressa veljesjoukossa. Ja ne, jotka Jumala on edeltä määrännyt, hän on myös kutsunut”

Näiden Paavalin sanojen mukaan Jumala on siis edeltä käsin valinnut jotkut omikseen. Tämä ennalta valinnan ajatus on ollut kristityille kautta vuosisatojen hyvin vaikea. On vaikea ymmärtää ja hyväksyäkin ajatus, että joitakuita on valittu ja joitakuita ei. Lisäksi uskominen ennaltavalintaan herättää ihmisen päässä nopeasti lukemattomia vaikeita kysymyksiä. Miksi, miten, millä perusteella ja entäs sitten minä? Mistä tiedän olenko valittujen joukossa?

Varsinkin reformoidut kirkot ovat antaneet näissä vaikeissa kysymyksissä pitkällekin meneviä vastauksia. Luterilaisuus sen sijaan on ollut aika pidättyväinen. Luther kehotti välttämään ennaltavalinta-kysymyksissä turhaa pohdiskelua ja spekulatiota. Se aikaansaisi vain ahdistusta. Vastaukset ovat yksin salatun Jumalan tiedossa ja ihmisen käsityskyvyn tuolla puolen. Kaikille joita asia vaivaa ja mietityttää Luther antoi rohkaisuksi tuon lukemani kohdan Paavalilta ja nimenomaan sen lopun. Sehän kuului: Ne jotka Jumala on edeltä määrännyt pelastukseen, *ne hän on myös kutsunut*. Ne hän on myös kutsunut.

Ehkei ole tarvetta liikaa mystifioida kysymystä Jumalan ennaltavalinnasta, vaan painottaa yksinkertaisesti sitä kuinka *jo kutsun saaminen* (sanan kuulo, seurakuntayhteys) todistaa Jumalan rakkauden ja armon kohteeksi pääsemistä.

Hyvät ystävät, tämä sunnuntai esittää meille kysymyksen, miten ihminen siirtyy kuolemasta elämään. Tätä miettiessämme olemme kulkeneet pääsiäisen sanomasta Jumalan ennaltavalintaan. Olemme käsitelleet tuttua asiaa ja sitten hieman harvemmin esille nostettua asiaa. Molemmat todistavat kuitenkin samasta asiasta: ihmisen pienuudesta, Jumalan suuruudesta, ihmisen voimattomuudesta ja Jumalan voimasta ja aktiivisuudesta. Helposti herää kysymys: Onko ihminen elämässään siis pelkkä ajopuu, vailla omaa tahtoa? Ainakin arkielämä todistaisi tätä vastaan. Monella tapaa. Ihminen on toimelias, aktiivinen, hänellä on usein innokas halu tehdä hyvää, rakkaus on suuri voima hänen elämässään. Vaikkei ihminen aina jaksakaan tehdä sitä hyvää mitä hän tahtoisi, niin ihminen on loppujen lopuksi Jumalan

hyvän luomistyön tulos, Jumalan kuva. Pelastus on Jumalan työtä, mutta muuten ihmisellä on etiikan alueella tahto, järki ja vapaus.

Kannustus hyvän tekemiseen arkielämässä on esillä päivän tekstissä. Jeesus sanoo nimittäin, että se joka näkee hänet ja uskoo, saa ikuisen elämän. Miten Jeesuksen voi nähdä? Tähän on varmaankin enemmän kuin yksi vastaus, mutta nostan esiin niistä erään vanhan mutta usein unohtuvan vastauksen: Jeesus on nähtävissä kärsivässä lähimmäisessä. Jollet näe kärsivää lähimmäistä, et näe Jeesusta, hän katoaa näkökentästäsi. Kun näet köyhän tai kärsivän ihmisen, edessäsi on Herran Jeesuksen kuvastin. Matteuksen evankeliumin mukaan Jeesus tulee sanomaan meille viimeisellä tuomiolla: Kaikki mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle. Franciskus Assisilainen kirjoitti hetkestä jolloin hän tajusi noiden sanojen merkityksen näin: Eläessäni vielä synneissäni minusta näytti sangen katkeralta katsella sairaita, kärsiviä lepratautisia. Mutta Herra itse vei minut heidän keskelleen ja niin hoidin heitä ja osoitin heille armeliaisuutta. Ja poistuessani heidän luotaan muuttui se mikä minusta oli näyttänyt katkeralta, suloiseksi hengelleni ja ruumiilleni.” Tässä Franciskus siirtyi kuolemasta elämään jo tässä maailmassa, jo tämän elämän aikana. Evankeliumin voima ei vaikuta ainoastaan iankaikkisuudessa, se vaikuttaa jo nyt, tänä päivänä, meidän jokaisen elämässä. Jumala ei ole ainoastaan taivaassa, Hän on myös sydämessä, pyhässä Raamatussa, leivässä ja viinissä, lähimmäisessä, luomakunnassa, Hän on myös kaikessa kärsimyksessä ja tuskassa. Hän siirtää meidät kuolemasta elämään. Nyt ja ikuisesti.